

Preek "HOMILIE 7e ZONDAG IN DE PAASTIJD – B 2009"

HOMILIE 7e ZONDAG IN DE PAASTIJD – B 2009

Waar is niets? Met dit korte zinnetje wordt meestal het verhaal over familieruzies beëindigd. Waar is niets? Het begon met een kleinigheid en nu is de familie in twee partijen verdeeld. Waar is niets? Familieleden reageren tegenover elkaar meestal heel emotioneel. Zij kunnen maar weinig van elkaar verdragen en van tijd tot tijd is er een haar in de boter. Zeker wanneer het onderwerpen betreft, die gevoelig liggen zoals politieke keuzes of kerkelijke geloofsbeleving of opvattingen, dan ligt een conflict op de loer. Het zijn bovendien conflicten die niet zo gemakkelijk worden bijgelegd. Als de ouders nog leven, weten zij meestal de gemoederen te sussen en de lieve vrede te herstellen. Zijn de ouders overleden, dan kan een familie uiteenvallen.

Waar is niets? Zelfs in de kerk. Jezus kende zijn apostelen. "Net mensen," moet Hij vaker gedacht hebben. Zij hoorden de woorden van Jezus uit de eerste hand, maar zij beschouwden deze enkel op andere mensen van toepassing. Ook al sprak Jezus over de opdracht tot de naastenliefde, de noodzaak van de vergeving, over de opdracht om de ander niet te veroordelen, het ging langs hen heen, alsof het hen niet betrof. Maar onder elkaar altijd die kibbelarijen: "Wie mag links en rechts naast u zitten in het komende rijk?" Wie is de voornaamste? Dus net mensen, die apostelen. Jezus is er dus niet gerust op, wanneer Hij weet, dat Hij zijn apostelen moet achterlaten. Drie jaar is Hij samen met hen opgetrokken. Hij heeft over hen gewaakt. Hij heeft hen ingewijd in het geheim van zijn persoon en in zijn heilige zending, maar het is alsof zij Hem niet begrepen. Tijdens het laatste samenzijn, heeft Jezus uitdrukkelijk gesproken over de band met zijn vrienden en daarbij de beeldspraak gebruikt: "Ik ben de wijnstok en Gij zijt de ranken." Dit beeld van de wijnstok en de ranken moet de eenheid verwoorden zoals deze Jezus voor ogen stond. Die eenheid is niet het resultaat van knap menselijk onderhandelen, waarbij iedereen wat water bij de wijn moet doen, maar dit beeld drukt uit, hoe de een de ander nodig heeft en zonder die ander niet kan leven.

Op de avond vóór zijn lijden bidt Jezus voor zijn leerlingen. Zo drukt Hij zijn zorgen uit in het gebed, dat in de bijbelkunde het "Hogepriesterlijke gebed" is gaan heten: "Heilige Vader, bewaar in Uw Naam hen die Gij mij gegeven hebt, opdat zij één mogen zijn zoals Wij." Wij weten intussen, dat Jezus' vrees niet ongegrond was. Wij weten, hoe er diverse christelijke kerken zijn ontstaan, die elkaar soms zelfs te vuur en te zwaard hebben bestreden. Wij weten ook, hoe er in onze katholieke kerk partijenschappen bestaan. Dat te weten, gaat Jezus aan het hart. Daarom bidt Jezus om eenheid.

Als wij spreken over eenheid, dan denken wij al snel aan een soort grootste gemene deler. Een soort kleurloze mengelmoes, waarin iedere opvatting even veel waard is. De eenheid waarover Jezus spreekt is de eenheid van de wijnstok met de ranken. Los van Hem kunnen wij niets en verdorren wij. Het is dezelfde eenheid zoals Jezus die met de hemelse Vader beleeft: de eenheid van de afhankelijkheid, van de

voortdurende uitwisseling. Één van hart en één van ziel. Het is een eenheid in de heilige Geest. De meest intense eenheid die wij ons kunnen voorstellen, een geestelijk vergroeid zijn.

In deze dagen tussen Hemelvaart en Pinksteren bidt de Kerk de Pinksternovene. Zij sluit zich aan bij het gebed van Maria en de apostelen, die uitzien naar de Heilige Geest die ons bij elkaar kan brengen. Hij is degene die eenheid schept, tegenstellingen verzoent, vrede sticht. Hij is degene die ons uitnodigt allereerst te bidden en te luisteren naar het evangelie. Hij is degene die ons in beweging brengt. Hij is degene die ons verenigt rond de persoon van Jezus van Nazareth, Gods Zoon.

Bewaar hen voor het kwaad, bidt Jezus. In het Onze Vader bidden wij: "Verlos ons van het kwade." Anders gezegd: "Inspireer ons tot het goede." Geef dat ons hart niet verdeeld raakt en zich laat verleiden tot goedkope compromissen, want wij kunnen geen compromis met het kwaad sluiten.

Dan zal ons leven aan het evangelie van Jezus beantwoorden en een geleefde verkondiging zijn.

Wij bidden: "Heer, Jezus, verwijder alles uit ons hart wat ons belemmert de ander te beminnen:
dan zullen wij één zijn,
zoals Gij en de Vader één zijt.
Bewaar ons in Uw liefde,
geef ons iets van uw vurige liefde.
Amen.